

2005. február 24., csütörtök

7. úgy véli, hogy ipari érdekeinek fejlesztése révén Európának elő kell mozdítania az innovációt, különösen a fejlett és csúcstechnológiai ágazatokban, a megfelelő ipari újratelepítési tervek támogatásával; hangsúlyozza, hogy a kutatási és fejlesztési beruházásokat fel lehet használni új anyagok, tervek és eljárások kifejlesztésére, amelyek átalakítják a hagyományos ipari ágazatokat;
8. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy közleményt az acélagazat jelenlegi helyzetéről, és hozzon létre egy magas szintű csoportot ezen ágazat tekintetében;
9. felhívja a Bizottságot, hogy az ESZAK-Szerződés hatályvesztése után nyújtson be egy stratégiát az acélagazat jövőbeli kilátásairól a független európai kapacitások előmozdítására ezen ágazatban;
10. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és gyorsítsák fel a társadalmi párbeszédet a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultációról szóló nemzeti és az európai jogszabályok tekintetében, és hozzanak hatékony intézkedéseket a szakszervezeti képviselők védelmére;
11. felhívja a Bizottságot, hogy működjön közre a WTO és az OECD szintjén egy olyan határozat érdekében, amely biztosítaná az Unió acéliparának védelmét a nemzetközi piacon;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a WTO-nak, az OECD-nek és a szociális partnereknek.

P6_TA(2005)0051**Emberi jogok (Genf, 2005. március 14-től április 22-ig)****Az Európai Parlament állásfoglalása az EU-nak az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága 2005. március 14-től április 22-ig Genfben tartandó 61. ülészakával kapcsolatos prioritásairól és ajánlásairól***Az Európai Parlament,*

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának (UNCHR) 61. ülészakára, melyet 2005. március 14. és április 22. között Genfben tartanak,
- tekintettel az EU-Szerződésre és annak emberi jogi rendelkezéseire,
- tekintettel az európai alkotmányt létrehozásáról szóló szerződés I-3. cikkének (3) bekezdésére és III-292. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára,
- tekintettel az Európai Uniónak a harmadik országokban az emberi jogok előmozdításában és a demokratizálásban betöltött szerepéről szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett európai bizottsági közleményre (COM(2001)0252), és a közleményről szóló 2002. április 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberi jogok 2003-as helyzetéről a világon és az Európai Unió emberi jogi politikájáról szóló 2004. április 22-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az UNCHR-ről szóló, 1996 óta elfogadott korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Unió és az ENSZ közötti kapcsolatokról szóló 2004. január 29-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P5_TA(2004)0376.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P5_TA(2004)0037.

2005. február 24., csütörtök

- A. mivel az Európai Unió egyik fő célja az emberi jogok – köztük a polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogok és az úgynevezett harmadik generációs emberi jogok, mint a fejlődéshez, a békéhez és az egészséges környezethez való jog – egyetemességének és oszthatatlanságának, illetve összefüggő és egymáshoz kapcsolódó természetének fenntartása,
- B. mivel az emberi jogok tiszteletben tartása alapvető az embert és a környezetet is tekintetbe vevő, fenntartható fejlődés eléréséhez,
- C. mivel az emberi és alapvető jogok védelme és előmozdítása az Unió legalapvetőbb elvei közé tartozik,
- D. mivel az emberi jogok és azok védelmezői, illetve a demokrácia és a jogállamiság segítése és védelme nagyfotosságú az Európai Unió számára a harmadik országokkal fennálló valamennyi kapcsolata – különösen a közös kül- és biztonságpolitika és a fejlesztési és együttműködési politika – során,
- E. mivel az ENSZ a vállalkozásokra vonatkozó emberi jogi normái jelentős előrelépést jelentenek az üzleti vállalkozások emberi jogok tekintetében viselt felelőségének megértésére irányuló közös általános keret létrehozásában; és mivel az EU elkötelezte magát a tekintetben, hogy 2002 szeptemberében Johannesburgban az ENSZ fenntartható fejlődésért rendezett csúcstalálkozóján előmozdítja egy, a vállalatok elszámoltathatóságával kapcsolatos kormányközi keret kialakítását,
- F. mivel az UNCHR az ENSZ egyik fő szerve az emberi jogok előmozdítására és védelmére a világban,
- G. tudomásul véve a magas szintű szakértői bizottság veszélyekről, kihívásokról és változásokról szóló jelentését és az UNCHR számára tett ajánlásait,
- H. üdvözölve az Európai Uniónak az UNCHR 60. ülészakán előterjesztett kezdeményezéseit – köztük 8 országról szóló és 2 tételes állásfoglalást, illetve számos másokkal közösen támogatott állásfoglalást – melyek által az UNCHR egyik legtevékenyebb szereplőjévé vált,
- I. üdvözölve a Kongói Demokratikus Köztársaságról, Burmáról, Burundiról, Csádról, Libériáról, Szomáliáról, Kubáról, Fehéroroszországról, Észak-Koreáról, Türkmenisztánról és az emberi jogoknak a megszállt arab területeken – beleértve Palesztinában – történő megsértéséről szóló határozatok, valamint a Kelet-Timorról, Haitiről és Nepárról szóló elnökségi nyilatkozatok megerősítését,
- J. tekintettel a Kolumbiával foglalkozó nemzetközi egyeztetési és együttműködési ülés nyilatkozatára, amelyet Cartagenában fogadtak el a Londonban, többek között az ENSZ jelenlétében kialakított ajánlásokat követően,
- K. támogatva az Egyesült Nemzetek emberi jogi főbiztosa kolumbiai irodájának ajánlásait,
- L. aggodalmát fejezve ki, amiért nem fogadtak el határozatokat az alábbi országokról és területekről, melyekkel kapcsolatban az Európai Parlament felszólította az Európai Uniót, hogy – egyedül vagy másokkal közösen – támogassa a szöveget: Csecsenföld, Irán, Pakisztán, India, Indonézia, Elefántcsontpart, Algéria, Tunézia, Líbia, Szaúd-Arábia és a Közép-afrikai Köztársaság,
- M. aggodalmát fejezve ki, amiért a Zimbabwéről és a Kínáról szóló, az EU által támogatott állásfoglalást visszautasították az UNCHR 60. ülészakán,
- N. különös aggodalmát fejezve ki a Kongói Köztársaság kezdeményezésére Zimbabwéről, illetve saját kezdeményezésére Kínáról elfogadott, intézkedéstől való tartózkodásra irányuló indítványok miatt,
- O. üdvözölve hat új emberi jogi szakértő kinevezését: kettőt tételes kérdésekre (az Egyesült Nemzetek különélőadója az emberkereskedelemmel, különösen a nőkkel és gyermekekkel folytatott kereskedelemmel kapcsolatban; és az emberi jogok és a terrorizmus független szakértője) és négy ország-megbízottat (különélőadók Fehéroroszországról és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságról, független szakértők Csáddal és Szudánnal kapcsolatban),

2005. február 24., csütörtök

- P. üdvözölve, hogy az UNCHR 60. ülészakán erőteljesen, az előző évinél több szavazattal elmarasztalták a halálbüntetést és megerősítették a súlyos bűncselekmény miatt benyújtott kiadatási kérelem címzett államának kötelezettségét annak elutasítására a halálbüntetés végre nem hajtására vonatkozó tényleges biztosítékok hiányában,
- Q. hangsúlyozva e tekintetben, hogy az EU célja a halálbüntetés végrehajtásának világméretű moratóriumát létrehozó ENSZ közgyűlési határozat elfogadása, mely az első lépést jelenti a halálbüntetés egyetemes eltörléséhez,
- R. ismételt felháborodását és megbotránkozását kifejezve mindennemű terrortámadás, különösen a 2001. szeptember 11-i és 2004. március 11-i miatt, és együttérzését kifejezve az áldozatok és azok családjainak, barátainak és hozzátartozóinak fájalmával és szenvedésével,
- S. mivel korunkban az alapvető emberi jogokkal szembeni legerősebb fenyegetés, mellyel társadalmainknak szembe kell nézniük, a terrorizmus – különösen a demokráciák és azok védelmezői ellen irányuló globális terrorizmus – mely válogatás nélkül követel súlyos civil áldozatokat embertelen, vérengző és gyáva támadások során,
- T. ismét megerősítve, hogy e szörnyű modern fenyegetéssel való szembenézés érdekében a demokratikus kormányok elsődleges feladata polgáraink határozott védelme, szilárd és kitartó küzdelem a terrorizmus ellen és a terrorista hálózatokat felkutatása, felszámolása,
- U. mivel a terrorizmus elleni küzdelmet egyetlen kormánynak sem szabad felhasználnia az alapvető emberi jogok szabályszerű gyakorlása és a demokratikus elvek elleni fellépésre, hanem annak a jogállamiság és ezen alapvető elvek megerősítéséhez kell hozzájárulnia,
- V. mivel a terrorizmus sosem lehet indokolt és az ellene való küzdelemnek magába kell foglalnia átfogó stratégiák kialakítását, melyek segíthetnek a kezelni a súlyos szegénységet, a bizonytalanságot, az államok összeomlását és a növekvő fundamentalizmus okait, melyek hozzájárulhatnak terrorista tevékenység jelentkezéséhez,
- W. tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2002. december 18-i 57/219. határozatára, az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2003. január 20-i 1456. határozatára és az UNCHR 2003. április 25-i 2003/68. határozatára, amelyek megerősítik: az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a terrorizmus elleni küzdelem során hozott intézkedéseik összhangban állnak a nemzetközi jog – különösen a nemzetközi emberi jogok, a menekültjog és a nemzetközi humanitárius jog – szerinti kötelezettségeikkel,
- X. üdvözölve a valamennyi arab ország és a Horn-fok országainak képviselői által elfogadott, a demokráciáról, az emberi jogokról és a Nemzetközi Büntetőbíróság szerepéről szóló sana'a-i nyilatkozatot,
- Y. mivel az EU és egy harmadik ország közötti emberi jogi párbeszéd nem akadályozhatja meg az EU-t abban, hogy az adott ország emberi jogi helyzetéről állásfoglalást terjesszen elő vagy támogassa egy harmadik ország kezdeményezését, amint azt a Tanács egyértelműen jelezte a Kínáról és Iránról szóló 2004. október 20-i következtetéseiben, illetve az emberi jogokról szóló iránymutatásaiban,
- Z. mivel az Európai Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti állandó és építő jellegű intézményközi párbeszéd létfontosságú az Európai Unió összefüggő és következetes fellépéséhez az UNCHR 61. ülészakán,
- AA. aggasztónak találva az ENSZ nem kormányzati szervezetekért felelős bizottságának működését, mivel az elmúlt években több, a demokráciát és az emberi jogokat világszerte előmozdító nemzetközi szervezetet politikai okokból fogtak perbe antidemokratikus országokban,
- AB. aggasztónak találva, hogy az UNCHR túl gyakran nem látta el megfelelően jogérvényesítő feladatát és helyette visszaélésekkel megvádolt tagjainak megvédésével foglalkozott, amint arra az ENSZ-főtitkár által az intézmény reformjára irányuló javaslatok benyújtására kinevezett szerv rámutatott.

2005. február 24., csütörtök

Általános észrevételek

1. megerősíti, hogy az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és biztosítása része az Európai Unió erkölcsi és jogi vívmányainak és egyik sarokköve az európai egységnek és oszthatatlanságnak;
2. ismételten megerősíti a még szorosabb konzultáció, együttműködés és egyeztetés szükségességét az EU és az ENSZ, különösen az UNCHR között;
3. sürgeti az EU-t, hogy játsszon úttörő szerepet az UNCHR-ben;

Az egyes országok és területek helyzete

4. kellő tekintettel arra, hogy az alábbi felsorolás nem teljes, a körülmények országonként jelentősen eltérnek és egyes országokban a helyzet javult, felszólítja az EU-t, hogy egyedül vagy másokkal közösen támogassa az alábbi határozatokat:
 - valamennyi ország, amelynek ország-mandátummal rendelkező emberi jogi szakértője van (Afganisztán, Fehéroroszország, Burma, Burundi, Kambodzsa, Csád, Kuba, a Kongói Demokratikus Köztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Haiti, Irak, Libéria, Szomália, Szudán) és az emberi jogok megsértésének kérdése a megszállt arab területeken, beleértve Palesztinát;
 - valamennyi ország, amellyel kapcsolatban az EU nemzetközi fórumokon megismételte komoly aggodalmát az emberi jogi helyzet miatt (felsorolásuk az Európai Unió Tanácsa által elfogadott éves emberi jogi jelentésében található) és amelyeknek nincs ország-mandátumuk az UNCHR-ben, nevezetesen: Zimbabwe, Kína, India, Indonézia, Pakisztán, Nepál, Vietnam, az Orosz Föderáció (Csecsenföld), Türkmenisztán, Üzbegisztán, Algéria, Líbia, Irán, Mauritánia, Tunézia és Szaúd-Arábia;
 - minden olyan ország, mellyel kapcsolatban az Európai Parlament megismételte súlyos aggodalmát az emberi jogi helyzet miatt (Közép-afrikai Köztársaság, Elefántcsontpart, Kamerun, Eritrea és Togo);
 - Kína: különösen és nyomatékosan elítélve az önkényes fogva tartások indokolatlan alkalmazását, a tibeti elnyomó tevékenységet Xinjiang-ban és a Falun Gong mozgalom, valamint a politikai ellenzék minden formája ellen; felszólítva a véleményük miatt és lelkiismereti okokból szabadságuktól megfosztott valamennyi személy azonnali és feltétel nélküli szabadon engedésére, a gondolati, lelkiismereti és vallásszabadság tiszteletben tartására, valamint a nők és munkavállalók jogainak tiszteletben tartására; felszólítva a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának gyors ratifikálására; elítélve az EU fegyvereladási embargó eltörlésének szándékát, valamint a halálbüntetés indokolatlan és túlzott mértékű alkalmazását; felszólítva továbbá a kivégzésekkel kapcsolatos moratórium elfogadására, valamint az egyezségokmány második jegyzőkönyvének ratifikálására; felszólít ösztönzésre, a Dalai Láma követei és a kínai kormány közötti kínai-tibeti párbeszéd folytatására, valódi autonómia kialakítása érdekében Tibet számára Kína határain belül;
 - Irán: elítélve az emberi jogok megsértésének nagymértékű növekedését, nevezetesen a kivégzésekről, köztük a fiatalkorú bűnözők kivégzéseiről szóló egyre több jelentést, a csonkolásokat és a nyilvános megkorbácsolásokat, a sajtó és a média általános elnyomását, a tisztázatlan vagy kis jelentőségű vádak miatti gyakori letartóztatásokat, különösen a nők és a fiatalkorúak esetében; felszólítva a kivégzések moratóriumára; elvárva az iráni hatóságoktól, hogy léptessék hatályba a megígért jogszabályt, amely megtiltja a halálbüntetés alkalmazását a 18. életév betöltése előtt elkövetett bűncselekmények esetében; és felszólítva az UNCHR-t, hogy ismét nevezzen ki különleges képviselőt az iráni emberi jogi helyzet figyelemmel kísérésére, valamint az iráni kormányt, hogy biztosítsa az emberi jogi megfigyelők szabad belépését az országba;
 - Irak: elítélve az emberi jogok és különösen a humanitárius jog megsértését, a civilek kivégzését, túszok ejtését és embertelen kivégzését terrorista csoportok által; a rendszeres támadásokat a kisebbségek, például az asszírok és mások ellen; az orvosi ellátás akadályozását, a polgári lakosság kínzását; elítélve az átmeneti iraki kormány határozatát a halálbüntetés visszaállításáról; kérve, hogy az iraki hatóságok a lehető leggyorsabban vizsgálják ki az emberi jogok elmúlt harminc évben történt megsértéseire vonatkozó vádakot és az elkövetett háborús bűnöket, illetve büntessék meg a felelősöket; ragaszkodva a minden fogoly számára biztosított tisztességes eljáráshoz való joghoz a nemzetközi jog rendelkezéseinek megfelelően; megismételve, hogy elítéli a kínzás és egyéb kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód alkalmazását a szabadságuktól megfosztottakkal szemben; felszólítva a kínzásokkal és bánásmódokkal kapcsolatos gyanúk alapos, pártatlan, nyilvános és átlátható vizsgálatára; és kérve, hogy

2005. február 24., csütörtök

alkalmazzák a megfelelő szankciókat a megfelelő módon üdvözli az iraki választások megtartását és biztosít arról, hogy az emberi jogok és a demokrácia azok a fő értékek, amelyekben az ország jövőbeni alkotmányának kell alapulnia;

- Csecsenföld: elítélve mindenekelőtt a szörnyű beszláni mészárlást, de az orosz hatóságok által a polgári lakosság ellen elkövetett háborús és emberiség elleni bűncselekmények növekvő számát is, különösen az emberrablást és az erőszakos eltüntetéseket, a módszeres és megtorló jellegű célirányos műveleteket; elítélve a nők helyzetét, különösen az őket célba vevő megtorló műveleteket; rosszzallását kifejezve az ilyen bűncselekmények elkövetőinek folyamatos büntetlensége miatt; elítélve az orosz hadsereg által az emberi jogok védelmezői ellen tevékenységük folytatása során elkövetett módszeres visszaéléseket és akadályozó intézkedéseket, a sajtószabadság akadályozását és megsértését és az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult személyek megfenyegetését; felszólítva a viszályban részes felek közötti politikai tárgyalások haladéktalan megkezdésére a konfliktus békés megoldásának megtalálására;
 - Türkmenisztán: elítélve a sajtószabadság és a politikai meggyőződés bármely formájának erőszakos elnyomását;
 - Zimbabwe: elítélve a Mugabe-rendszert egy elszegényedett és éhező nép könyörtelen és embertelen elnyomásáért, az igazságszolgáltatás, a sajtó szabadsága és a személyes szabadságjogok szisztematikus aláaknázásáért, valamint az egykor sikeres gazdaság tönkretételéért; felhívja a zimbabwei és a szomszédos országbeli illetékes hatóságokat, hogy vessék latba tekintélyüket és befolyásukat annak érdekében, hogy a küszöbön álló (2005. március 31.) választásokat a nemzetközi elveknek és szabályoknak megfelelően és egy nagy létszámú nemzetközi ellenőrző küldöttség jelenléte mellett tartásuk meg; felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy ellentmondást nem tűrve lépjen közbe a zimbabwei válságban, ha a rendszer az elkövetkező választási időszak során nem tartaná magát a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának elveivel;
 - Üzbegisztán: elítélve különösen a vallási csoportok kiközösítését, és a komoly ellentétet a politikai pártok tevékenysége között;
 - Afganisztán: felismerve az újonnan megválasztott kormány támogatásának szükségességét; elítélve az emberi jogok megsértéseit, a túszjejtéseket, a túszok bántalmazását és kivégzésüket; kérve, hogy az elmúlt évtizedben elkövetett összes, emberi jogok megsértésével és háborús bűncselekménnyel kapcsolatos vádat vizsgálják ki és az elkövetőket vonják felelősségre;
 - Szudán: felszólítva a darfuri konfliktus összes érintettjét, hogy azonnal hagyjanak fel minden erőszakkal és támadással, tartózkodjanak a civilek erőszakos kitelepítésétől, működjenek együtt a nemzetközi humanitárius segítségre és megfigyelésre irányuló erőfeszítésekkel, biztosítsák, hogy tagjaik betartsák a nemzetközi humanitárius jogokat, segítsék elő a humanitárius személyzet biztonságát, teljes mértékben működjenek együtt az ENSZ vizsgálóbizottságával a nemzetközi humanitárius jogok és az emberi jogok megsértésével kapcsolatos nyomozások során, lehetővé téve az arról való megbizonyosodást is, hogy történt-e népirtás, és azonosítsák ezen jogsértések elkövetőit; felszólítva az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy komolyan vegye figyelembe egy globális fegyverembargó lehetőségét Szudán ellen és egyéb célzott szankciókat azok ellen, akik felelősek az emberi jogok súlyos megsértéséért és egyéb olyan rémtettekért, melyek a tűzszünet és a békefolyamat nemrégiben történt megsértése kapcsán történtek, és annak biztosítására, hogy ezek a szankciók ne fokozzák a szudáni nép szenvedéseit; üdvözölve a kartúmi kormány és a szudáni népi felszabadítási mozgalom/hadsereg közötti béke megállapodás 2005. január 9-i aláírását és elvárva annak gyors és teljes végrehajtását;
5. felhívja Tanácsot, hogy támogassa egy külön előadó kinevezését Nepál emberi jogi helyzetének megvizsgálása céljából;
6. felhívja az Európai Uniót, hogy bocsásson ki egy nyilvános nyilatkozatot, amelyben kifejezésre juttatja a kínai kormány számára mélységes aggodalmát az emberi jogok ismétlődő megsértéséért;
7. a Nemzetközi Bíróságnak a megszállt palesztin övezetben épített fal jogi következményeiről szóló tanácsadói véleményét és annak a Közgyűlés általi érvényesítését követően kéri egy határozat elfogadását, mely felhív a nemzetközi jog alkalmazására annak érdekében, hogy Izrael szüntesse meg nemzetközi kötelezettségei megsértését, nevezetesen a fal építésének felfüggesztése, annak lebontása és az építéshez kapcsolódó jogi vagy igazgatási lépések visszavonása révén azon területeken, melyek az Izrael és a palesztin területek közötti, nemzetközileg elismert „zöld vonal” ciszjordániai részén vannak, továbbá annak érdekében,

2005. február 24., csütörtök

hogyan a harmadik országok tiszteletben tartásuk kötelezettségeiket a fal felépítésének támogatásától való tartózkodásra; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fokozzák az ún. „útitervben” kitűzött, előzetes feltételek nélküli, két demokratikus és szuverén, biztonságos és elismert határok között békésen egymás mellett élő nemzet – Izrael és Palesztina – létén alapuló végleges és stabil békeszerződés megkötésére irányuló tárgyalások segítségével történő, a közel-keleti konfliktus tartós megoldására tett erőfeszítéseik intenzitását; megerősíti az életképes és szuverén palesztin állam 2005-ben történő megteremtése iránti elkötelezettségét;

Tételes kérdések

8. felszólítja az Elnökséget, hogy egyedül vagy másokkal együtt támogassa az alábbi témákban hozandó határozatokat:

- polgári és politikai jogok: az emberi jogok védelme a terrorizmus elleni küzdelem során; fajgyűlölet; az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok megsértésének kérdése a világ bármely részén; a kínzás és a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód és büntetések, a szólásszabadság, az igazságszolgáltatás függetlensége, a büntetlenség és a vallási intolerancia kérdése; a gyermekek jogai, hangsúlyozva az Egyesült Nemzetek gyermekjogi egyezményének teljes körű végrehajtását, különös tekintettel a gyermekek drámai helyzetére a fegyveres konfliktusokban és a gyermekek elleni erőszakra; a nők és lányok jogai, a megerősítésként mint a konfliktushelyzetekben alkalmazott „háborús eszköz” használatával szembeni védelem szükségessége; a termékeny egészséghez való jog; migráns munkavállalók, kisebbségek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek; az őslakos népek; az eltűnések és tömeges kivégzések; az emberi jogok védői; a sajtószabadság és az újságírók védelme; a lakóhelyüket belföldön elhagyni kényszerült személyek védelme; a rabszolgaság modern formái (nevezetesen a gyermekmunka, az emberkereskedelem és a szervkereskedelem területén); és a szexuális irányultságon és nemi azonosságon alapuló megkülönböztetés; a nemzetközi nagyvállalatok és hasonló üzleti vállalkozások felelőssége az emberi jogok tekintetében;
- gazdasági, szociális és kulturális jogok: a fejlődéshez való jog; az élelemhez való jog; a szélsőséges szegénység; a gazdasági szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány kiegészítő jegyzőkönyve; vállalatok és az emberi jogok; valamint fogyatékosok, faj, életkor és vallás;

9. felszólítja az EU-t, hogy továbbra is támogassa a fejlődéshez való joggal foglalkozó munkacsoport erőfeszítéseit a fejlődéshez való jog végrehajtására vonatkozó egyértelmű módszertan kidolgozására;

10. felhívja az Elnökséget és a Tanácsot, hogy teljes mértékben támogassa az ENSZ személyek és különösen a nők és gyermekek kereskedelmével foglalkozó különöladójának 2004-ben, az Emberi Jogi Bizottság által létrehozott mandátumát;

11. az ENSZ 1986. évi nyilatkozatával összhangban, mely elismeri a fenntartható fejlődéshez való jogot mint elidegeníthetetlen emberi jogot, emlékeztet az EU kötelezettségvállalására, miszerint az egyenlőség, a szuverenitás, a kölcsönös függőség és a kölcsönös érdekek alapján előmozdítja a nemzetközi gazdasági rendet; felszólítja az EU-t, hogy összpontosítson a fejlesztés szükségességére a következő WTO tárgyalásokon, melyekre terv szerint 2005. decemberében Hongkongban kerül sor;

12. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek meg minden olyan intézkedést, melyek a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez szükségesek, különösen a szegénység, a széles körű éhezés, a nemek egyenlőtlensége, a környezet állapotának romlása, valamint az oktatás, az egészségi ellátás és a tiszta víz hiánya felszámolásának szükségességére;

13. megismétli az Elnökséghez intézett kérését, hogy folytassa erőfeszítéseit a szexuális irányultságon és nemi azonosságon alapuló diszkriminációra vonatkozó brazil kezdeményezés mellett azáltal, hogy megszerzi más országok támogatását egy e problémával kapcsolatos állásfoglalás megfogalmazása iránt;

14. felszólítja a Tanácsot, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg az UNCHR tevékenységét, illetve az emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó ENSZ albizottság őslakosokkal kapcsolatos tevékenységét, különös tekintettel az őslakos népességekkel foglalkozó munkacsoportra;

15. felhívja az Elnökséget, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy egyértelműen támogassák az Emberi Jogi Albizottságnak az Emberi Jogi Bizottság 61. ülésére készített állásfoglalás-tervezetét (albizottsági állásfoglalás 2004/17), amelyben javasolja egy, a munkán és származáson alapuló diszkriminációról szóló tanulmány

2005. február 24., csütörtök

elkészítését, valamint egy alapelv- és irányvonal-csomagtervezet kialakítását a kaszton alapuló diszkrimináció megszüntetésére, átfogó válaszul a masszív és szisztematikus emberi jogi problémára, amely mintegy 260 millió ember életét befolyásolja a világon;

16. üdvözli az UNCHR ülészekok közötti nyitott munkacsoportjának munkáját, melynek feladata egy jogilag kötelező, normatív eszköz tervezetének elkészítése az erőszakos körülmények között eltűnt személyek védelmére, valamint támogatja a terrortámadások áldozatainak védelmére és támogatására vonatkozó egyezmény kidolgozását; felszólítja az UNCHR-t, hogy sürgősen fogadja el az erőszakos körülmények között eltűnt személyek védelmét szolgáló egyezmény tervezetét; és sürgeti a Tanácsot és minden tagállam kormányát: támogassák mindkét munkacsoportot, hogy az egyezményt mielőbb elfogadhassa az Egyesült Nemzetek Közgyűlése;

17. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fordítsanak megfelelő figyelmet a nemzetközi emberi jogok megsértésével, a háborús bűnök elkövetésével és a humanitárius jog megsértésével kapcsolatos büntetlenség kérdésre;

18. felszólítja a véleménnyilvánítás szabadságának különelődőjét, hogy szenteljen különös figyelmet a konfliktusterületeken dolgozó újságírók ügyének és az őket fenyegető veszélyeknek és fenyegetéseknek; ebben az összefüggésben felszólítja az Emberi Jogi Bizottságot, hogy utasítsa albizottságát arra, hogy alaposan vizsgálja meg ezt az ügyet, és állítson fel új normákat vagy irányvonalakat annak biztosítására, hogy a konfliktusterületeken dolgozó újságírók jogait és alapvető szabadságait teljes mértékben tiszteletben tartsák;

19. emlékeztet arra, hogy 2005 a nőkről szóló pekingi konferencia 10. évfordulója, ami fontos alkalom a nők emberi jogainak világszerte történő előmozdítására;

20. felszólítja az EU-t, hogy támogassa a nemi esélyegyenlőség távlatának teljes mértékű beépítését az ENSZ rendszerébe;

21. üdvözli, hogy az UNCHR az Európai Unió kezdeményezésére 1997 óta határozatot fogadott el, amely felhív a halálbüntetés megszüntetésére vagy alkalmazásának lehető legnagyobb mértékű korlátozására; felhívást intéz e határozat megújítására az UNCHR 61. ülészeka folyamán;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy ratifikálják a migráns munkavállalókról szóló ENSZ-egyezményt, valamint hogy támogassák ezen egyezmény ratifikációját az egész világon; ebben az összefüggésben felszólítja az EU-t, hogy határozottan támogassa a migránsok emberi jogainak különelődője mandátumának megújítását;

23. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot, az Elnökséget és a tagállamokat: tegyenek meg minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy az ENSZ Közgyűlés következő ülészekán határozatot fogadjon el a halálbüntetés végrehajtásának világméretű moratóriumáról, ami a halálbüntetés egyetemes eltörléséhez vezető első lépés lenne;

24. aggodalmát fejezi ki azonban a halálbüntetést eltörlő tendencia lelassulása vagy akár visszafordulása miatt, és felszólítja a halálbüntetést fenntartó valamennyi államot, hogy cselekedjenek az UNCHR 60. ülészekán elfogadott 2004/L94. határozattal összhangban;

25. felszólítja az EU-t, hogy bizonyosodjék meg arról, hogy a kínzásról szóló Omnibus-állásfoglalás ismét megerősíti-e, hogy semmilyen állam nem utasíthat ki, küldhet vissza vagy szolgáltatathat ki személyeket olyan államba, ahol alaposan feltételezhető, hogy az adott személy a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód veszélyének lesz kitéve;

26. felszólítja az Elnökséget egy olyan határozat támogatására, mely felszólítja az Egyesült Államokat, hogy haladéktalanul tisztázza a guantanámói és más helyszíneken tartott foglyok helyzetét a nemzetközi emberi jogi normák és a humanitárius jog tekintetében, és emlékeztet álláspontjára a guantanámói foglyok drámai helyzetével kapcsolatban, melyet már számos állásfoglalásában megismételt;

27. ismételten megerősíti, hogy – fejlesztési és kereskedelmi politikáján keresztül – az EU-nak fontos szerepet kell játszania a terrorista hálózatok és mozgalmak támogató bázisainak felszámolásában a szegénység csökkentésére, a területi reformra, a kormányzásra és a korrupció elleni közdelemre való összpontosítás révén;

2005. február 24., csütörtök

28. felszólítja az EU-t, hogy támogassa egy speciális, az emberi jogokkal és a terrorizmusellenességgel kapcsolatos ENSZ ellenőrzési mechanizmus felállítását a terrorizmusellenes intézkedések, jogszabályok és emberi jogi gyakorlatok hatásának ellenőrzése érdekében, valamint hogy készítsen ajánlásokat azon országok számára, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat a terrorizmus elleni harc közben;

29. felszólítja az Elnökséget, hogy tegyen erőfeszítéseket a nemzetközi fegyverexportra vonatkozó szerződés létrehozása irányába, figyelembe véve az Európai Parlament 2004. november 17-i állásfoglalását a Tanács ötödik éves jelentéséről az Európai Unió fegyverexportra vonatkozó magatartási kódexe 8. rendelkezése szerint ⁽¹⁾;

30. továbbra is teljes mértékben támogatja a fogyatékkal élők emberi jogairól szóló új nemzetközi egyezmény irányába mutató folyamatot; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy játsszanak vezető szerepet annak érdekében, hogy átfogó egyezményt lehessen elérni a lehető legközelebbi jövőben, mely egyenlő mértékben és ténylegesen biztosítja a fogyatékkal élők emberi jogait az egész világon; felszólítja az EU soros elnökségét, hogy vegye figyelembe az ENSZ-egyezményről elfogadott 2003. szeptember 3-i parlamenti állásfoglalást ⁽²⁾ az EU képviselője során az ENSZ egyezménytervezet elkészítéséért felelős ad hoc bizottságban; emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák és erősítsék a párbeszédet a fogyatékkal élők szervezeteinek képviselőivel;

Az emberi jogi okmányok és mechanizmusok hatékony működése

31. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy segítsék elő az összes emberi jogi okmány egyetemes ratifikálását;

32. üdvözli az Európai Unió által a Nemzetközi Büntetőbíróság római alapokmányának egyetemes ratifikálása érdekében végzett munkát és felszólítja az Uniót, hogy folytassa tevékenységét; különösen kéri az Egyesült Államokat, hogy ratifikálja ezt az alapokmányt és tegyen le katonai állománya számára előnyös alapokmánnal kapcsolatos tárgyalásokról, ami a katonák számára egyfajta nemzetközi sérthetlenséget biztosítana;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő költségvetési forrást a sana'a-i folyamat előmozdítására és nyomon követésére;

34. felszólítja az Elnökséget és a tagállamokat: az UNCHR tagság feltételeként követeljük meg a kormányoktól, hogy ratifikálják a legfontosabb emberi jogi szerződéseket, tegyenek eleget jelentési kötelezettségeiknek, korlátozás nélkül hívják meg az ENSZ emberi jogi szakértőit és hajtsák végre azok ajánlásait;

35. sürgeti a Tanácsot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szakértők jelentésében vázolt összes olyan ajánlást vegyék figyelembe, és kövessék nyomon a reformfolyamat közben, amelynek célja az emberi jogok ügyének előmozdítása az Emberi Jogi Bizottságban, valamint e bizottság védelme;

36. felszólítja különösen az UNCHR új tagjait és elnökségét, hogy használják ki ezt a ciklust emberi jogi elkötelezettségük szemléltetésére azáltal, hogy konkrét lépéseket tesznek az emberi jogok tiszteletben tartásának javítására országaikban;

37. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák az ENSZ erőfeszítéseit, amelyek az emberi jogi különeladók – feladat-meghatározásuk szerint – olyan országokba történő küldésére irányulnak, ahol az emberi jogokat megsértik, különösen olyan országokba, melyek közeli kapcsolatokat ápolnak az EU-val;

38. felszólítja az Elnökséget és a tagállamokat, hogy egyedül vagy másokkal együtt támogassák azt a határozatot, mely megerősíti az UNCHR külön eljárásait, többek között a hatékony működéshez szükséges elégséges erőforrások biztosítása révén;

39. sajnálatát fejezi ki az UNCHR-ben folyó egyes olyan viták miatt, melyek kizárólag az emberi jogok megsértésével vádolt országok támogatására összpontosítanak, és felszólítja az Elnökséget és a tagállamokat, hogy növeljék a közös vagy egyedi nyilatkozatok, illetve a külön eljárások jelentéseit követő kérdések és nyilatkozatok számát;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0058.

⁽²⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 231. o.

2005. február 24., csütörtök

40. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel a nem kormányzati szervezetekkel foglalkozó ENSZ bizottság eljárásait és határozatait, annak érdekében, hogy megakadályozzák a nem kormányzati szervezetek alapvető véleménynyilvánítási szabadságának megsértését az UNCHR-en belül;

41. felszólítja a Tanács soros elnökségét, hogy egyedül vagy másokkal együtt támogassa az UNCHR külön eljárásai eredményeként létrejövő ajánlások kormányzati végrehajtásának nyomon követésére és értékelésére irányuló hatékony rendszer, illetve az államok nagyobb fokú elszámoltathatósága érdekében külön eljárások létrehozásáról szóló határozatot;

42. ösztönzi az EU-t, hogy válaszoljon az emberi jogi főbiztos 2005. évi felhívásában szereplő azon kérésre, amelyben megfelelő források biztosítását szorgalmazza az Emberi Jogi Bizottságot és annak albizottságát kiszolgáló hivatala számára, valamint a szerződéses által létrehozott szervek és külön eljárások támogatására;

Az UNCHR 61. ülészakára való felkészülés és annak nyomon követése

43. megerősíti az összehangolt, összpontosított és jól előkészített megközelítés szükségességét az Európai Unió részéről az UNCHR 61. ülészakát megelőzően, közben és azt követően, az eljárásokhoz való hatékony hozzájárulás biztosítása érdekében;

44. felkéri az Elnökök Értekezletét, hogy állítson fel egy európai parlamenti képviselőkből álló ad hoc küldöttséget, mely részt vesz az UNCHR 61. ülészakán;

45. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy legkésőbb 2005 májusáig plenáris ülésen tegyen jelentést a Parlamentnek az UNCHR kimeneteléről; és rámutat arra, hogy jelentésüknek részleteznie kell nemcsak azokat a kérdéseket, melyekben az EU és tagállamai egyedül vagy másokkal együtt határozatokat támogattak az UNCHR ülészakája során, hanem azt is, hogy mikor és miért nem támogattak ilyen határozatokat;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az Európa Tanácsnak és az állásfoglalásban említett országok kormányainak.

P6_TA(2005)0052

Fellépés az éhezés és szegénység ellen

Az Európai Parlament állásfoglalása az éhezés és a szegénység elleni fellépésről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az éhezés és a szegénység elleni fellépésről szóló, 111 nemzeti kormány – köztük az összes európai uniós tagállam – által aláírt 2004. szeptember 20-i New York-i nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely meghatározza a nemzetközi közösség által a szegénység leküzdésére feltételként megállapított millenniumi fejlesztési célkitűzéseket, valamint az ENSZ 2005. január 18-án Brüsszelben meghirdetett „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célkitűzések elérésére” című jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának a legkevésbé fejlett országokról szóló „A szegénység csapdájának elkerülése” című 2002-es jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,